

HANS OTTO JØRGENSEN

Pornografika

Og HERREN sagde, løft den lamme af hans sæde, thi heller ikke ham skal nogen herlighed nægtes.

Guds Nådes Årbog, 1934

Tror du ikke, jeg stadigvæk kan få min hånd op i dig. At vi kan gøre det sådan, som du kan lide det, som vi begge kan lide det. Eller tror du, den allerede er vokset så meget, at den er blevet sådan en klump. Den hånd. I vinter. Blå og bullen og jeg ved ikke hvad. Tror du virkelig ikke, jeg kan få den op.

★

Åh, det er som en betændelse i årerne, med de skæreinstrumenter under trøjen i skabet, de hjælpemidler, at få skabet åbnet, gabet spærret op, at se hendes beduggede øjne, at se hendes arbejde med staven, at høre hendes støn, se de strimede mærker der over hendes bag, hvordan de bliver til, hvordan hendes mund der bagtil kan gabe, åbne sig, hvad den kan gabe over, sådan er det, hun kan bare ikke få den stor nok, hestepik, så fanden, der er noget at gejle på, så fanden, der er noget at slubre af.

★

Sally har de lange ben, her svinger hun med *konen* i hjørnet, hun vil have pik. Hun vil have den piercing, så hun kan få den krog sat i, så han kan trække hende hjem. Det er det, hun vil, det er det hun siger, så han kan trække hende hjem. Så hun kan få den krog sat i med den kæde, hundesnoren, så Walter ikke skal sidde og vente.

★

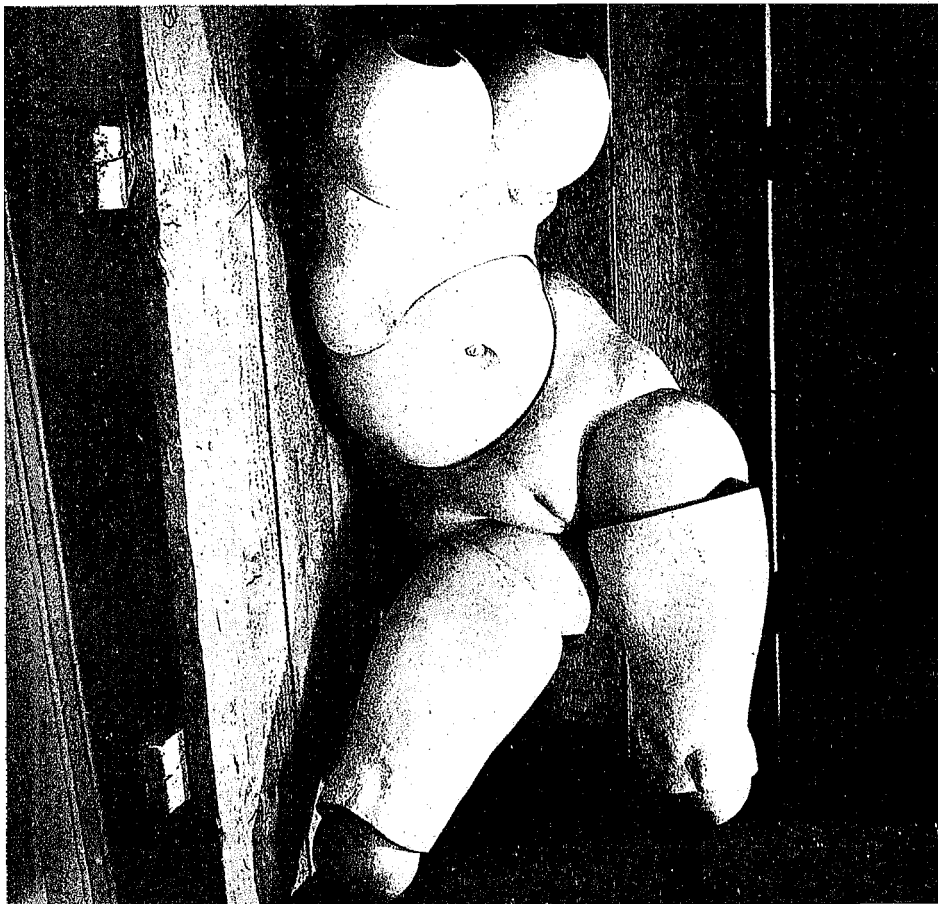
Han var blevet lovet, at de skulle lave en trekant, at konen var villig, med på den værste, men da de kom op i lejligheden, hvor hun lå og sov, var det slet ikke trekanten manden var interesseret i, han ville have drengen for sig selv. Han prøvede at komme ind i ham, mens han lå der på alle fire, men kunne ikke blive stiv. Han havde aldrig set konen, men regnede ud, at hun måtte være noget op i trediverne. Hun var mor til Thomas, og kunne – i princippet ihvertfald – også være mor til ham. Da han var ude og pisse, kom manden ud og tog på ham og det var tydeligt det hidsede ham op. Han var også til urin og han var også til smæk.

*

Så kører han brandbilen op i hende. Først er det en tunet motorcykel, så er det brandbilen. En anden bil, en londontaxa, politibil med udrykning. Han siger brrr og babuu, babuu, og ambulancen følger efter. Nu skal de have kunstig åndedræt. – Hun skal tisse. Så skal munden skylles. Nu drukner de.

*

Han er en hund, pigernes hund på divanen, den plettede grand danois, nu karter han på hende med forbenene. Han krummer i ryggen, hugger i hende på den måde. Det er det samme blomstrede tapet fra før, store gyldne roser, en sommer for længe siden. Døre går op og i, tekopper klirrer, på et tidspunkt, engang efter midnat, kommer ham i regnfrakken ud.

HANS BELLMER. fra *Les jeux de la poupée*. 1939